

Šimon: Čauky. ☺ Zajímá tě, co bylo dneska?

Máma: ☺ No jejej. Sedím tady a čekám na jakoukoli zprávu. ☺

Š: OK. Takže ráno přišel Centrální mozek lidstva a prosil nás, jestli bysme nesepsali pravidla, podle kterých by měl tenhle svět fungovat, aby se neřítíl do záhuby.

M: Počkej, o pravidlech přece mluvil včera i František, ne?

Š: No právě. Takže prakticky dvě mouchy jednou ranou... Dopoledne jsme tedamsepisovali ty pravidla. Bylo docela těžký, shodnout se celej oddíl. Pak polívka a noky se špenátem a odpolední klídek, no a pak cesta za papežem.

M: Všechny cesty vedou do Říma...

Š: Tak to náhodou říkáš úplně správně, protože my jsme šli po čtyřech různých cestách. Každá byla plná pravidel z jinýho oboru – etiketa, dopravní pravidla, zákony, sport. A plná otázek a úkolů.

M: Takže jste se toho zase spoustu dozvěděli, vid'?

Š: No, to asi jo. Třeba že další zimní olympiáda bude v Tokiu nebo kdy si může chlap ve společnosti sundat sako (to nevim, jestli to někdy užiju...). Nakonec jsme se v tom Římě všichni sešli a předstoupili před papeže. Stařík nás vyslech a pravidla schválil.

M: Šimone, neříkej papežovi stařík.

Š: 8-/

Š: Dostali jsme na znamení přátelství od st.... od papeže pečeti. Pak jsme se rozloučili, taky s Františkem, prej se už nevidíme. Škoda. Byl to dobrej týpek.

Š: Před chvílí skončil slavnostní táborák. Opejkali jsme buřty a chleba.

M: To mě mrzí, že se s váma František rozloučil. Škoda, že nechtěl zůstat v naší současnosti...

Š: To jo. Pak se taky hrály zápasy vo 3. místo a finále. [Koukni](#). A tady [fotky](#).

M: Děkuju a dobrou. ☺ Už se na Tebe těším.